

محبوبه بای^۱

امیرسعدالدین^۲

عبدالرسول سلمان ماهینی^۳

پیش‌بینی اثرات اجرای سناریوهای مدیریت پوشش گیاهی و فعالیت مدیریتی بر ساختار اکولوژیک سیمای سرزمین در آبخیز چهل چای استان گلستان

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۰/۱۱/۰۱

تاریخ دریافت مقاله: ۹۰/۰۳/۲۰

چکیده

فهم و درک اجزاء، ساختار و فرایندهای طبیعی جاری در آبخیز در پیش‌بینی نتایج مخرب و یا مفید فعالیت‌های انجام شده توسط مردم در آبخیز اهمیت فراوانی دارد. برای کمی‌کردن وضعیت سیمای سرزمین و تعیین اثرات اکولوژیک دخالت انسان در محیط می‌توان از شاخص‌های سیمای سرزمین استفاده نمود. این مقاله به عنوان بخشی از یک تحقیق گسترده‌تر می‌باشد که به منظور نیل به اهداف مدیریت یکپارچه آبخیز چهل‌چای مینودشت صورت گرفته است. هدف این مطالعه تعیین اثرات زیست‌فیزیکی، اقتصادی و اجتماعی سناریوهای مدیریت در آبخیز مذکور است. در این مقاله با استفاده از شاخص‌های ساختار سیمای سرزمین به پیش‌بینی اثرات اکولوژیک اجرای ۳۲ سناریوهای مدیریتی پرداخته می‌شود تا در کنار سایر اثرات اجرای سناریوهای مدیریتی امکان موازنه نتایج مختلف و انتخاب سناریوهای برتر با رویکرد مدیریت جامع آبخیز فراهم گردد. رودخانه چهل‌چای یکی از شاخه‌های رودخانه گرگانرود است که در جنوب شرقی شهرستان مینودشت در استان گلستان قرار گرفته است. پنج فعالیت مدیریتی شامل تراس‌بندی، احداث باغ، آگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه در نظر گرفته شد. قواعد مربوط به اجرای هر یک از فعالیت‌های مدیریتی بر اساس مشاهدات میدانی و با توجه به توصیه

E-mail: b.mahbube@gmail.com

E-mail: amir.sadoddin@gau.ac.ir

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۲- استادیار گروه آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

۳- دانشیار گروه محیط زیست دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

های منابع علمی و نظر کارشناسی تعیین شد. شاخص‌های اکولوژیکی مورد استفاده در این مطالعه عبارتند از: میانگین وزنی اندازه لکه‌پوشش گیاهی، نمایه وزنی مساحت پوشش گیاهی، مساحت کل هسته، اتصال جنگل و نسبت جوامع گیاهی حاشیه رودخانه. اثرات اکولوژیکی هر یک از فعالیت‌های مدیریتی بر اساس مقادیر شاخص‌ها پیش‌بینی گردید تا بهترین گزینه مدیریتی با بالاترین امتیاز انتخاب شود. نتایج نشان می‌دهد که با در نظر گرفتن شاخص میانگین وزنی اندازه لکه‌پوشش گیاهی سناریوی ۲۶ (احداث باغ، آگروفارستری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) و سناریوی ۱۱ (احداث باغ و آگروفارستری) به عنوان سناریوی برتر انتخاب شدند. بر اساس شاخص وزنی مساحت پوشش گیاهی و شاخص نسبت جوامع گیاهی حاشیه رودخانه، سناریوی ۳۲ (شامل تلفیقی از اقدامات ترانس بندی، احداث باغ، آگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) سناریوی برتر است. در حالی که سناریوی ۱ به عنوان سناریوی برتر از نظر شاخص مساحت کل هسته و شاخص اتصال جنگل تعیین شد. رویکرد مورد استفاده در این مطالعه امکان پیش‌بینی نتایج اکولوژیکی اقدامات مدیریتی را فراهم می‌سازد. در تکمیل این تحقیق پیش‌بینی سایر نتایج اقدامات مدیریتی از ابعاد فیزیکی، اقتصادی و اجتماعی امکان‌نیل به اهداف ارزیابی و مدیریت یکپارچه آبخیز را فراهم می‌نماید.

کلید واژه‌ها: اکولوژی سیمای سرزمین، شاخص‌های اکولوژیکی، سناریوهای مدیریت اکولوژیکی، آبخیز چهل‌چای.

مقدمه

فناوری توان تغییر و تخریب طبیعت توسط انسان‌ها را بسیار افزایش داده است (گریگرسن^۱، ۲۰۰۷: ۲۱۶). از نتایج عمده تغییرات کاربری، تغییرات سیمای سرزمین و تغییر اکولوژی آبخیز (اپین و همکاران^۲، ۲۰۰۰: ۱۸؛ پیرسون و همکاران^۳، ۱۹۹۸: ۱۴؛ قمی اویلی و همکاران، ۱۳۸۵: ۶) می‌باشد. بدین ترتیب، سیمای سرزمین ترکیبی از قطعات و کاربری‌های متفاوت خواهد شد (جی‌یو^۴، ۲۰۰۶: ۶) و کاربری‌های انسان ساخته، تهدیدی برای تنوع‌زیستی و عامل از بین رفتن زیستگاه‌های گیاهی و جانوری به شمار می‌روند (آذری دهکردی، ۱۳۸۶: ۹۶). شناخت ساختار آبخیز و خصوصیات عملکرد حوضه و چگونگی تأثیر مردم بر آن‌ها همگی به عنوان مبنای مهم در مدیریت آبخیز به شمار

- 1 - Gregersen
- 2 - Apan et al.
- 3- Pearson et al.
- 4 - Guo
- 5 - Mcgarigal and Marks

می‌روند. همان طور که روشن است یکی از ابعاد آبخیز که تحت تأثیر اقدامات مدیریتی قرار می‌گیرد بعد اکولوژیکی آن است (غفاری و صمدی، ۱۳۸۶، ۹) پس، می‌توان با برنامه‌ریزی منسجم در منابع طبیعی با هدف کنترل، احیاء و حفاظت از این منابع گام برداشت. مدیریت جامع حوضه‌های آبخیز چنین اهدافی را دنبال می‌کند (اوژن و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۰). توانایی کمی‌کردن تغییرات سیمای سرزمین پیش‌شرط مطالعه کارکرد و تغییرات حاصل از فعالیت‌ها به شمار می‌رود (مک‌گاریکال و مارکس^۱، ۱۹۹۴: ۱۴۱). مفهوم تنوع‌زیستی گسترده و پیچیده است در نتیجه اندازه‌گیری یا مدل‌سازی آن بسیار مشکل است به همین دلیل از شاخص‌های مختلفی که قابلیت کمی‌شدن دارند به منظور ارزیابی آن استفاده می‌گردد (سعدالدین و همکاران، ۲۰۰۵: ۱۵). در این مطالعه از شاخص‌های اکولوژی سیمای سرزمین در راستای اهداف مدیریت یکپارچه آبخیز و به عنوان قسمتی از یک طرح تحقیقاتی وسیع‌تر استفاده شد. با استفاده از شاخص‌های ساختار سیمای سرزمین به بررسی اثرات اکولوژیکی اجرای سناریوهای مدیریت پوشش گیاهی در حوضه آبخیز چهل‌چای پرداخته شد تا امکان موازنه نتایج سناریوها در کنار اثرات زیست‌فیزیکی، اقتصادی و اجتماعی و انتخاب سناریوهای برتر با رویکرد مدیریت جامع فراهم گردد.

از جمله مطالعات انجام شده در ارتباط با موضوع مورد نظر در سطح جهان و ایران می‌توان به موارد زیر اشاره نمود: تینکر و همکاران اثرات احداث جاده و پاکتراشی جنگل بر جداشدگی جنگل در جنگل‌های ملی بیگهورن^۲ در شمال آبخیز وایومینگ^۳ آمریکا را مطالعه نمودند. نتایج نشان داد در هر دو سطح (سیمای سرزمین و طبقه) پاکتراشی جنگل و احداث جاده باعث کاهش میانگین اندازه لکه^۴ و مساحت هسته^۵ می‌شود ولی تراکم لکه^۶ و حاشیه^۷ افزایش می‌یابد و شکل لکه^۸ ساده می‌شود (تینکر^۹ و همکاران، ۱۹۹۸: ۱۳). سعدالدین و همکاران به بررسی اثرات اکولوژیکی اکولوژیکی سناریوهای مدیریت پوشش گیاهی به منظور مدیریت شوری با استفاده از شبکه‌های تصمیم‌بیزین^{۱۰} در آبخیز لیتل ریور^{۱۱} استرالیا پرداختند. ارزیابی نتایج نشان داد که اجرای سناریوهای مدیریتی، اثرات منفی بر شاخص میانگین وزنی اندازه لکه پوشش گیاهی^{۱۲} و شاخص اتصال جنگل^{۱۳} دارد. در حالی که، شاخص وزنی مساحت پوشش

- 1- Bighorn National Forest
- 2- Wyoming
- 3- Mean Patch Size (MPS)
- 4- Core Area (CA)
- 5- Patch Density (PD)
- 6- Edge Density (ED)
- 7- Patch Shape (PSh)
- 8- Tinker
- 9- Bayesian Decision Network (BDN)
- 10- Little River
- 11- Weighted Mean Patch Size Index (WMPSI)
- 12- Forest Connectivity Index (FCI)

گیاهی و شاخص نسبت جوامع حاشیه‌ای رودخانه^۱ وضعیت بهتری را پیدا خواهند کرد (سعدالدین و همکاران، ۱۵:۲۰۰۵). در تحقیقی دیگر که توسط ماتسوشیتا و همکاران در خصوص شناسایی تغییرات ساختار سیمای سرزمین در آبخیز دریاچه کاسومی‌گوآرا^۲ ژاپن انجام شد، آن‌ها به این نتیجه رسیدند که دلیل ایجاد و احداث زمین بازی گلف و زمین‌های مصنوعی^۳، سیمای سرزمین تغییر یافته که کاهش سطح اراضی مناطق جنگلی و زمین‌های زراعی را به دنبال داشته است. افزایش تعداد لکه‌ها و کاهش میانگین اندازه لکه‌ها نشان می‌دهد مهم‌ترین عامل تغییر در سیمای سرزمین، جداسازی سیمای سرزمین در آن منطقه می‌باشد (ماتسوشیتا و همکاران^۴، ۱۰:۲۰۰۶). سلمان ماهینی در یک تحقیق جهت ارزیابی اثرات طرح‌های توسعه در مناطق مختلف استرالیا و استان گیلان از نمایه‌های معیارهای سیمای سرزمین و فرسایش‌پذیری بر پایه تصاویر ماهواره‌ای و سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی استفاده نمود. معیارهای سیمای سرزمین شامل اندازه لکه، شکل لکه، چین‌خوردگی^۵ و نسبت محیط به مساحت^۶ بودند. در نتیجه این بررسی پیشنهاد شد که از این معیارها به همراه مدل فرسایش خاک به عنوان نمایه‌هایی برای ارزیابی سریع اثرات توسعه استفاده شود. با استفاده از این معیارها می‌توان به ارزیابی عینی‌تری رسید و به سرعت راهکارهایی جهت اصلاح اثرات منفی توسعه ارائه داد (سلمان ماهینی، ۱۱:۱۳۸۵). ایپن و همکاران در پژوهش خود در حوضه لاک‌یر^۷ کوئینزلند استرالیا تغییرات طبیعی و شدید ساختار سیمای سرزمین را در جوامع گیاهی حاشیه رودخانه کمی نمودند. در این تحقیق ایشان گزینه‌های عرض ثابت و متغیر را برای نواحی حریم رودخانه در نظر گرفتند. نواحی حریم رودخانه با عرض ثابت برای کل رودخانه‌ها (برای رتبه‌های ۴، ۵ و ۶ برابر با ۵۰ متر) و عرض متغیر (رتبه ۱، ۲۰۰ متر، رتبه ۲ تا ۴، ۱۰۰ متر و برای رتبه‌های بیشتر، ۵۰ متر بر اساس رتبه‌بندی استرال^۸) تعیین شد. نتایج آن‌ها نشان داد پوشش جنگلی به طور قابل توجهی کاهش می‌یابد و پوشش گیاهی حاشیه رودخانه جداتر و به لکه‌های کوچک‌تر تقسیم می‌گردند (ایپن و همکاران، ۲۰۰۲:۲۴). مرور منابع نشان می‌دهد از شاخص‌های سیمای سرزمین اغلب به بررسی اثر فعالیت‌های مختلف که تأثیر منفی بر سیمای سرزمین داشته، استفاده می‌شود و کم

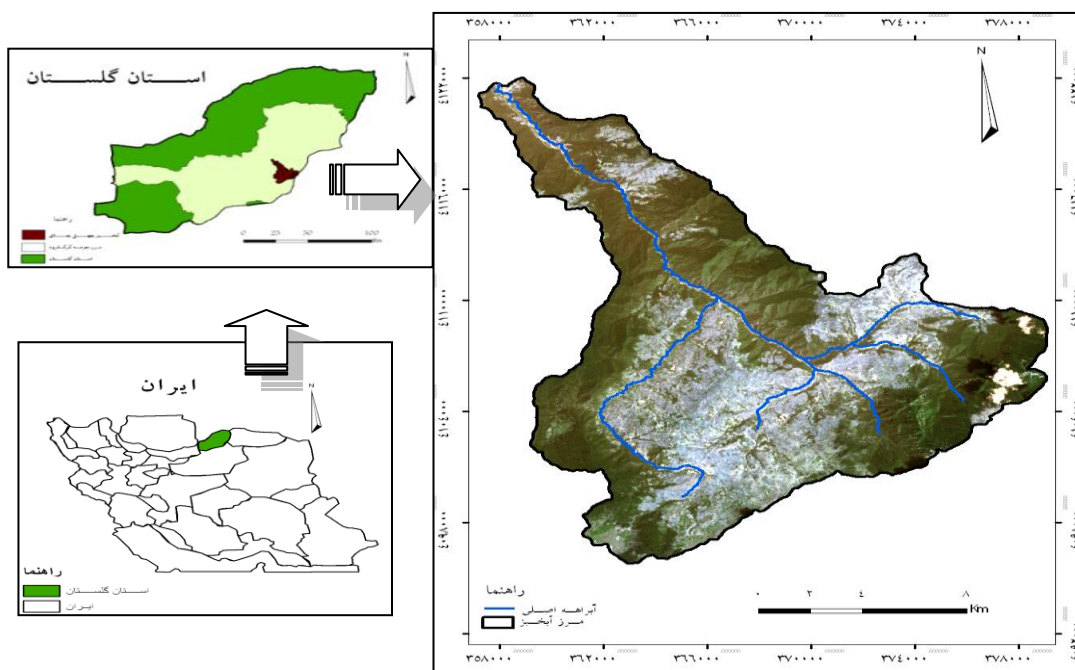
- 1- Riparian Proportion Index (RPI)
- 2- Kasumi gaura
- 3- Artificial fields
- 4 - Matsushita *et al.*
- 5 - Fractal dimension
- 6 - Perimeter/Area
- 7 - Lockyer
- 8 - Strahler

تر به بررسی اثرات مطلوب فعالیت‌های مدیریتی مورد اجرا بر ساختار اکولوژی آبخیز پرداخته شده است. از این رو این تحقیق به بررسی اثرات اکولوژیکی فعالیت‌های مدیریت پوشش گیاهی در آبخیز می‌پردازد.

منطقه مورد مطالعه

حوضه آبخیز چهل‌چای از زیر حوضه‌های رودخانه گرگانرود، در جنوب شرقی شهرستان مینودشت، در شرق استان گلستان، بین $36^{\circ}59'$ تا $37^{\circ}13'$ عرض شمالی و $55^{\circ}22'$ تا $55^{\circ}38'$ طول شرقی واقع شده است (شکل ۱). وسعت حوضه آبخیز حدود ۲۵۷ کیلومترمربع می‌باشد. متوسط بارندگی سالیانه حوضه ۷۶۶/۵ میلی‌متر است. آبراهه اصلی حوضه با جهت کلی جنوب به شمال رواناب خروجی حوضه را زهکشی می‌نماید (سازمان جهاد کشاورزی، ۱۳۸۴: ۱۷۰).

روستاهای دوزین و قلعه‌قافه به ترتیب با جمعیت ۵۱۲۹ و ۲۴۴۶ نفر از مراکز مهم جمعیتی در حوضه آبخیز چهل‌چای به شمار می‌روند (محمدی الوار، ۱۳۸۹: ۸۶). یکی از مشکلات عمده در حوضه آبخیز چهل‌چای تبدیل اراضی جنگلی به اراضی زراعی در دامنه‌های پرشیب است (سازمان جهاد کشاورزی، ۱۳۸۴: ۱۷۰). نمونه‌ای از تبدیل اراضی در آبخیز چهل‌چای در شکل (۲) ارائه می‌شود.

شکل ۱: موقعیت آبخیز چهل‌چای مینودشت در استان گلستان

شکل ۲: نمونه‌ای از تبدیل کاربری جنگل به اراضی زراعی در دامنه‌های پرشیب در آبخیز چهل‌چای

مواد و روش‌ها

تهیه نقشه پوشش گیاهی و تعیین محدوده اقدامات مدیریتی انجام شده در آبخیز

نقشه پوشش آبخیز چهل‌چای در این تحقیق با استفاده از سنجنده LissIII تصویر IRS^۱، مربوط به ۱۷ ژوئن سال ۲۰۰۶ با قدرت تفکیک مکانی ۲۴/۵ متری بروزرسانی شد. پس از مرحله پیش‌پردازش و افزایش وضوح تصویر، آشکارسازی بیشتر پوشش گیاهی با استفاده از شاخص گیاهی تفاوت نرمال شده NDVI^۲ در محیط Idrisi Kilimanjaro انجام شد (رابطه ۱).

$$\text{NDVI} = (\text{NIR} - \text{RED}) / (\text{NIR} + \text{RED}) \quad \text{رابطه (۱)}$$

در رابطه فوق RED باند قرمز و NIR باند مادون قرمز نزدیک می‌باشد (پترولی^۳ و همکاران، ۲۰۰۵، ۸؛ بیلون^۴ و همکاران، ۲۰۰۹، ۷). پس از محاسبه NDVI نقشه پوشش گیاهی تهیه شده در آبخیز مورد مطالعه ۲ طبقه پوشش گیاهی شامل زمین زراعی و جنگل به روش طبقه‌بندی نظارت شده مورد شناسایی قرار گرفت. به دلیل عدم دسترسی به تصاویر با قابلیت تفکیک مکانی بالاتر و با توجه به نیاز این تحقیق، برای تعیین محدوده و مساحت فعالیت‌های موجود در آبخیز چهل‌چای، مساحت مناطق اختصاص یافته به ترانس‌بندی^۵، احداث باغ^۱، مرتع و آگروفارستری از

-
- 1 - Indian Remote Sensing Satellite (IRS)
 - 2 - Normalized Difference Vegetation Index (NDVI)
 - 3 - Pettorelli
 - 4 - Bellone
 - 5 - Terracing

تصاویر Google Earth Plus 5.0 (۱۰ فوریه سال ۲۰۰۶) استفاده شد. نقشه پوشش اراضی و فعالیت‌های مدیریتی آبخیز چهل‌چای در شکل (۳) و مساحت بخش‌های مختلف آن در جدول (۱) ارائه شده است. ارزیابی صحت نقشه مذکور با استفاده از برداشت نقاط تصادفی با استفاده از دستگاه موقعیت‌یاب زمینی^۲ و به کمک شاخص صحت کلی^۳ و ضریب کاپا^۴ انجام شد. (جدول ۲).

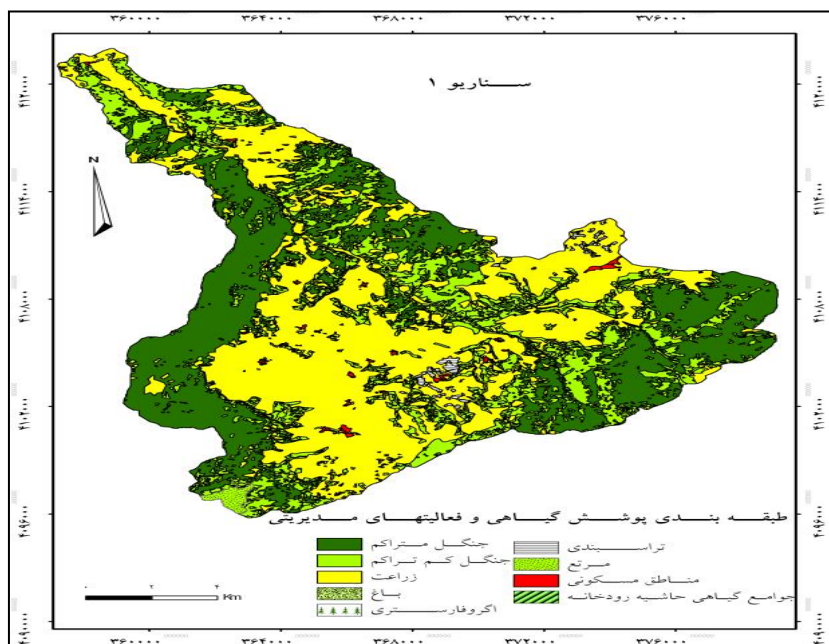
جدول ۱- مساحت پوشش اراضی و فعالیت‌های مدیریت پوشش گیاهی آبخیز چهل‌چای در شرایط فعلی (سناریو)

ردیف	نوع پوشش	مساحت (هکتار)	مساحت نسبی (درصد)
۱	زراعت	۱۰۱۱۱/۰۳۱	۳۹/۴۷
۲	جنگل کم تراکم	۶۹۹۷/۶۶	۲۷/۳۲
۳	جنگل متراکم	۸۰۲۸/۸	۳۱/۳۴
۴	باغ	۲۱/۶	۰/۰۸۴
۵	اگروفارستری ^۵	۱۴/۴۲	۰/۰۵۵
۶	تراسبندی	۱۶۴/۴۲	۰/۶۴
۷	مرتع	۱۱۶/۵۲	۰/۴۵
۸	جوامع گیاهی حاشیه رودخانه	۱۵۸/۳۲	۰/۶۱۸
	جمع	۲۵۶۱۲/۳۹	۱۰۰

جدول ۲- ارزیابی صحت طبقه‌بندی تصویر ماهواره Landsat برای آبخیز چهل‌چای

ردیف	صحت کلی	شاخص کاپا	P_value
۱	۰/۹۲	۰/۸۶	۰/۰۰۰۰۱

- 1 - Orchard development
- 2 - Global Positioning System (GPS)
- 3 - Overall Accuracy
- 4 - Kappa Coefficient
- 5 - Agro-forestry

شکل ۳: نقشه پوشش اراضی و فعالیت‌های مدیریت پوشش گیاهی آبخیز چهل‌چای در سناریوی ۱ (شرایط فعلی)

انتخاب فعالیت مناسب و قابل اجرا در آبخیز چهل‌چای

جهت مقابله با عوامل تخریب در آبخیز اقداماتی به صورت غیرمستقیم (پیشگیری)، مستقیم یا هر دو نوع اقدام اجرا می‌شود (امیدوار، ۱۳۸۶: ۲۹۲). این اقدامات به تنهایی نمی‌توانند جایگزین یکدیگر شوند بلکه عمدتاً در کنار هم به صورت مکمل می‌باشند (رفاهی، ۱۳۸۵: ۶۷۱). فعالیت‌های مناسب برای آبخیز چهل‌چای بر اساس بازدید و مشاهده انواع فعالیت‌های مورد اجرا در منطقه، همچنین نتایج به دست آمده در ارزیابی پذیرش مردمی سناریوهای مدیریت اکولوژیک در آبخیز چهل‌چای، با توجه به توصیه‌های منابع علمی و نظر کارشناسان واحد اجرا و دانشگاه انتخاب گردید. این فعالیت‌ها عبارتند از: تراش‌بندی، احداث باغ، آگروفارستری، جنگل‌کاری^۱ و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه^۲. همچنین، قواعد اجرای هر فعالیت نیز با توجه به شناخت و بازدید از منطقه و نظرخواهی از کارشناسان واحد اجرا و بخش دانشگاهی تعیین شد. قواعد ایجاد هر یک از فعالیت‌های پیشنهادی در جدول (۳) آورده شده است.

- 1 - Tree planting
- 2 - Riparian restoration

جدول ۳- قواعد ایجاد سناریوهای مدیریتی پیشنهادی آبخیز چهل چای

ردیف	فعالیت بیولوژیک	ویژگی های مناطق مستعد اجرا
۱	تراس بندی	مناطق زراعی، شیب ۸-۳۰ درصد، خاک عمیق و ارتفاع بدون محدودیت
۲	احداث باغ	مناطق زراعی، شیب ۳۰ تا ۵۰ درصد، خاک نیمه عمیق - عمیق و ارتفاع ۱۹۰ تا ۱۶۰۰ متر
۳	آگروفارستری	مناطق زراعی (غیر از مناطق حاشیه رودخانه و مستعد احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، شیب ۸ تا ۳۰ درصد، خاک نیمه عمیق و ارتفاع ۱۹۰ تا ۱۶۰۰ متر
۴	جنگل کاری	مناطق جنگلی کم تراکم، شیب صفر تا ۱۰۰ درصد، خاک عمیق - نیمه عمیق و ارتفاع ۱۹۰ تا ۱۶۰۰ متر و مناطق زراعی در ارتفاع ۱۹۰ تا ۱۶۰۰ متر، خاک عمیق - نیمه عمیق و شیب بیش تر از ۵۰ درصد
۵	احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه	مناطق حاشیه رودخانه فاقد لغزش، فاقد پوشش گیاهی جنگلی، شیب صفر تا ۳۰ درصد، خاک عمیق و نیمه عمیق، ارتفاع با توجه به ارتفاع قرارگیری آبراهه با رتبه ۳ و ۴ و حریم با عرض ۲۵ متر از محور مرکزی آبراهه برای رتبه ۳ و ۴ و ۱۲/۵ متر از محور مرکزی آبراهه برای آبراهه با رتبه ۲

تدوین سناریوهای مدیریتی

رویکرد مبتنی بر سناریو با افزایش ادراک کاربر و آبخیزنشینان آبخیز سعی دارد تا سیستم آبخیز را بهتر به آن‌ها شناسانده و اجازه دهد تا کاربر خود سناریوهای مدیریتی را بررسی کرده و با انتخاب هر یک قادر باشد تا نتایج مثبت و منفی آن را مشاهده و ارزیابی نماید. با این رویکرد میتوان به سیستم‌های پشتیبان تصمیم^۱ دست یافت و به جای ارائه نسخه مدیریتی از قبل تعیین شده سعی می‌شود علاوه بر در نظر گرفتن اجزای مورد مطالعه در سیستم، امکان اضافه کردن سایر عوامل و پارامترها به کاربر داده شود، که خود تضمین کننده پویایی و انعطاف پذیری روش مورد مطالعه است (سعدالدین و همکاران، ۲۰۱۰: ۷). با توجه به قابلیت‌ها و محدودیت‌های اجرایی موجود (فنی، زمانی و هزینه استقرار) گزینه‌های مدیریتی پیشنهاد می‌گردد. در این تحقیق اثرات اکولوژیک فعالیت‌های انتخابی در قالب ۲ⁿ سناریو (۳۲ سناریو) بررسی شده است (جدول ۴).

جدول ۴- فهرست سناریوهای مدیریت بوم‌شناختی آبخیز چهل‌چای

سناریو	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
نوع فعالیت																
۱ ترانس‌بندی																
۲ احداث باغ																
۳ آگروفارستری																
۴ درختکاری																
۵ احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه																

سناریو	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲
نوع فعالیت																
۱ ترانس‌بندی																
۲ احداث باغ																
۳ آگروفارستری																
۴ درختکاری																
۵ احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه																

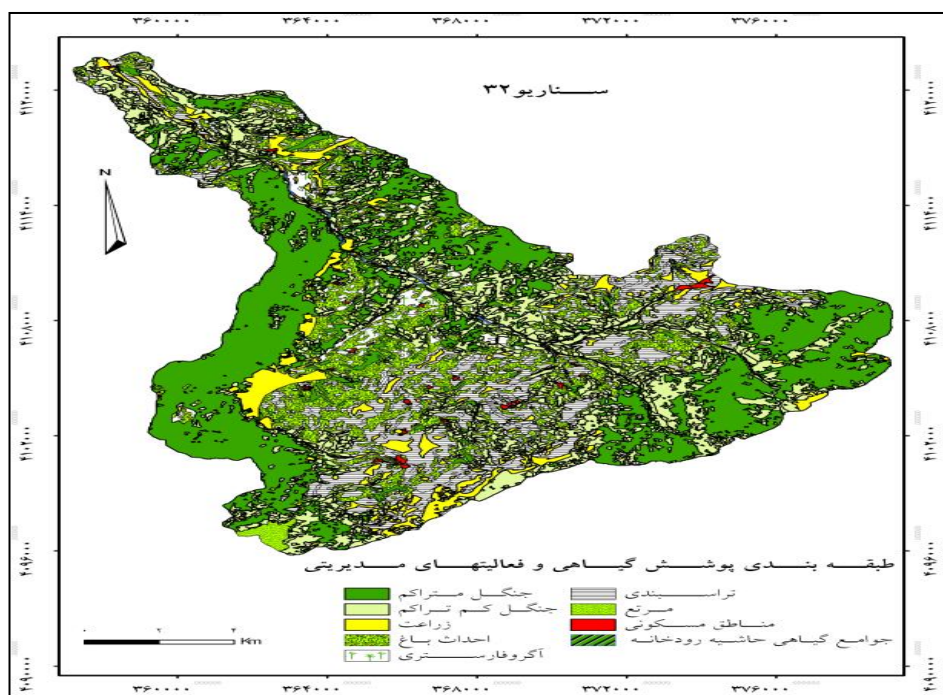
نماینده استفاده از فعالیت مورد نظر
 نماینده عدم استفاده از فعالیت مورد نظر

پراکنش مکانی فعالیت‌های مدیریتی در سطح آبخیز چهل‌چای با استفاده از لایه‌های ارتفاع، شیب، پوشش گیاهی، عمق خاک، عرض حریم رودخانه و با در نظر گرفتن قواعد سناریوسازی (جدول ۳)، مشخص گردید. در تحقیق حاضر، تمامی مناطق مستعد اجرای فعالیت‌های مورد اشاره به هر فعالیت اختصاص داده شد. آنگاه مساحت‌های زیر یک هکتار از نقشه پوشش گیاهی سناریوهای مختلف حذف گردید. این عمل موجب شد که اثرات منفی لکه‌های خیلی کوچک پوشش گیاهی وجود نداشته باشد. به عبارت دیگر حداقل مساحت لازم برای اعمال هر یک از فعالیت‌های مدیریتی مربوطه یک هکتار در نظر گرفته شد. حذف لکه‌های کوچک تر از یک هکتار با توجه به اهمیت و نقش زیاد اندازه لکه‌های پوشش گیاهی نسبت به سایر ویژگی‌های ساختاری سیمای سرزمین بر عملکرد آن از اهمیت

خاصی برخوردار بوده است. مساحت هر یک از فعالیت‌های پیشنهادی در آبخیز چهل‌چای در جدول (۵) ارائه شده است. نقشه سناریو ۳۲ در شکل (۴) نشان داده شده است.

جدول ۵ - مساحت فعالیت‌های پیشنهادی آبخیز چهل‌چای

ردیف	نوع فعالیت	مساحت (هکتار)	درصد مساحت
۱	تراس‌بندی	۳۵۴۹/۲۴	۲۶/۷۲
۲	احداث باغ	۳۴۶۱/۹۳	۲۶/۰۶
۳	آگروفارستری	۵۸۷/۱۱	۴/۴۲
۴	جنگل‌کاری	۵۶۶۹/۱۴	۴۲/۶۸
۵	احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه	۱۳/۴۳	۰/۱۰
	جمع	۱۳۲۸۰/۸۵	۱۰۰

شکل ۴: نقشه پوشش اراضی فعالیت‌های مدیریت پوشش گیاهی آبخیز چهل‌چای در سناریوی ۳۲ (شامل تلفیقی از اقدامات تراس‌بندی، احداث باغ، آگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)

انتخاب شاخص‌های اکولوژی سیمای سرزمین

ارزیابی سیمای سرزمین در حفاظت تنوع‌زیستی و توسعه پایدار بسیار حائز اهمیت است (ناتوهارا، ۲۰۰۶: ۹). تنوع زیستی یک مفهوم گسترده و پیچیده می‌باشد، لذا شاخص‌های اکولوژیکی سیمای سرزمین که به عنوان جایگزین و

نماینده قابل قبولی از وضعیت تنوع زیستی سیمای سرزمین قلمداد می‌شوند (سعدالدین و همکاران، ۲۰۰۵: ۱۵). در این تحقیق برای اندازه‌گیری اکولوژی سیمای سرزمین، از شاخص‌های ساختار سیمای سرزمین استفاده شد (مثنوی و سلطانی‌فرد، ۱۳۸۵: ۱۶). شاخص‌های مربوط به وضعیت سیمای سرزمین جوامع گیاهی خشکزی و جوامع گیاهی حاشیه رودخانه مورد استفاده در تحقیق حاضر عبارتند از:

الف) شاخص میانگین وزنی اندازه لکه پوشش گیاهی

$$WMPSI = \sum_{m=1}^7 \frac{\alpha_m}{n_m} \sum_{k=1}^{n_m} a_{k,m} \quad \text{رابطه ۲}$$

که در آن α_m : مقادیر وزنی برای هر نوع پوشش زمین m (جدول ۴-۴)، n_m : تعداد لکه‌های مربوط به هر نوع پوشش زمین $a_{k,m}$: اندازه هر لکه ($n_m, K=1, \dots$) (سعدالدین و همکاران، ۲۰۰۵: ۱۵) می‌باشد.

شاخص میانگین وزنی اندازه لکه پوشش گیاهی نشان‌دهنده میزان حفاظت تنوع زیستی به وسیله انواع پوشش گیاهی است. این شاخص به این دلیل انتخاب شد که مساحت لکه‌ها در گونه‌های جانوری اثر دارند و اندازه لکه معیار مهم تعیین‌کننده گونه‌های جانوری قابل زیست در سیمای سرزمین می‌باشد. بین اندازه لکه و میزان اکوتون‌ها رابطه مستقیمی وجود دارد، بدین ترتیب که افزایش اندازه لکه، نشان‌دهنده بهبود تنوع زیستی به شمار می‌رود (فارینا^۱، ۱۹۹۸: ۲۳۵). نتایج شاخص میانگین وزنی اندازه لکه پوشش گیاهی در شکل (۵) ارائه شده است.

پوشش‌های گیاهی مختلف اثرات مشابهی روی تنوع زیستی خواهند داشت ولی میزان این اثرات با توجه به نوع پوشش گیاهی یکسان نخواهد بود. جهت نشان دادن اثرات بالقوه انواع پوشش‌های گیاهی مختلف بر تنوع زیستی، از وزن‌دهی استفاده شد (سعدالدین، ۲۰۰۳: ۶؛ سعدالدین و همکاران، ۲۰۰۵: ۱۵).

به منظور وزن‌دهی پارامتر α_m (مقادیر وزنی برای هر نوع پوشش گیاهی) از نظرات ۱۰ نفر از متخصصان که با روش دلفی^۲ استخراج شد، استفاده گردید. این روش دارای انعطاف‌پذیری ذاتی است (ساندری و بولگر^۳، ۲۰۰۸: ۸)، و از آن به عنوان روش سریع و کم‌هزینه جهت شناسایی و تعیین اولویت برتر می‌توان یاد کرد. اساس آن تکرار پرسشنامه است که هر بار خلاصه‌ای از نتایج قبلی ارائه می‌گردد (هیسکوت^۴، ۱۹۹۸: ۴۱۴). شرکت‌کنندگان در تحقیق دلفی از

- 1 - Farina
- 2 - Delphi
- 3 - Sandreyand Bulger
- 4 - Heathcote

پنج تا ۲۰ نفر را شامل می‌شوند. بنابر نظر برکهوف^۱ (۱۹۷۵) در شرایط آرمانی حتی گروه‌های چهار نفره هم می‌تواند عملکرد مناسبی داشته باشند (مصطفی‌زاده، ۱۳۸۷: ۱۰۸). خروجی روش دلفی نظریه‌ای است که اعتبار آن به نظرات افراد شرکت‌کننده در فرایند بستگی دارد (لودوینگ و استار^۲، ۲۰۰۵: ۱۳). نتایج وزن‌دهی در جدول (۶) ارائه شده است.

جدول ۶- مقادیر وزنی انواع پوشش گیاهی در آبخیز چهل‌چای

ردیف	نوع کاربری	α_m
۱	جنگل متراکم	۰/۹
۲	جنگل کم تراکم	۰/۷
۳	زمین کشاورزی	۰/۲
۴	تراس‌بندی	۰/۳
۵	باغ	۰/۵
۶	آگروفارستری	۰/۶
۷	مراعت	۰/۶
۸	جوامع گیاهی حاشیه رودخانه	۰/۹

ب) شاخص وزنی مساحت پوشش گیاهی

$$WLCAI = \sum_{m=1}^7 \alpha_m \sum_{k=1}^{n_m} a_{k,m} \quad \text{رابطه ۳}$$

پارامترهای رابطه ۳ همان است که در رابطه ۲ ارائه شده است.

این شاخص رابطه پوشش طبیعی و تغییر یافته را مشخص می‌کند و برای برآورد درجه طبیعی بودن شرایط حوضه آبخیز استفاده می‌شود. با اندازه‌گیری مساحت انواع مختلف پوشش گیاهی و با در نظر گرفتن مقادیر وزن متناظر، درجه طبیعی بودن شرایط حوضه مشخص می‌گردد و در زمینه تنوع زیستی اطلاعات مفیدی برای ارزیابی میزان حفاظت فراهم می‌نماید (پارکز^۳ و همکاران، ۲۰۰۳: ۱۰). نتایج شاخص وزنی مساحت پوشش گیاهی در این تحقیق در شکل ۶ ارائه شده است.

1 - Berkhoff
2 - Ludwing and Star
3 - Parkes

ج) مساحت کل هسته^۱

$$TCA = \sum_{m=1}^7 \sum_{k=1}^7 a_{k,m}^c \frac{1}{10000} \quad \text{رابطه ۴}$$

در رابطه فوق $a_{k,m}$: مساحت لکه‌ها (m^2) بر اساس عمق حاشیه ویژه (بر حسب متر)، m : انواع لکه (پوشش گیاهی)، (مک گاریگال و مارکس، ۱۹۹۴، ۱۴۱) می‌باشد.

زمانی که شکل لکه‌ها ساده باشند شاخص مساحت هسته برابر با جمع کل مساحت هسته برای انواع لکه‌ها می‌باشد. شاخص مساحت هسته از شاخص‌های اندازه‌گیری پیکره‌بندی سیمای سرزمین به شمار رفته و به عنوان فاصله ویژه حاشیه از محیط لکه تعریف می‌گردد. هر قدر هسته بزرگ تر باشد تنوع زیستی آن بیشتر خواهد بود (دی کلرک^۲ و همکاران، ۲۰۰۶، ۱۳). نتایج شاخص مساحت کل هسته در شکل ۷ ارائه شده است.

د) شاخص اتصال جنگل

$$FCI = \frac{e_{p_f p_f}}{e_{p_f p_n} + e_{p_f p_f}}$$

در رابطه بالا p_f, e_{p_f} : تعداد حاشیه بین دو پیکسل جنگل، p_n, e_{p_n} : تعداد حاشیه بین پیکسل‌های بدون جنگل و پیکسل‌های جنگل (سعدالدین و همکاران، ۲۰۰۵: ۱۵) می‌باشد.

شاخص اتصال جنگل الگوی مکانی مناطق جنگلی را اندازه‌گیری و درجه جدادگی و به هم پیوستگی جنگل را تعیین می‌نماید. افزایش این پارامتر سبب بهبود ساختار سیمای سرزمین می‌گردد. ارتباط بین لکه‌های جنگلی از نظر ایجاد امکان جابجایی و تردد جانوران حائز اهمیت است.

در این رابطه نیاز به تعیین تعداد حاشیه بین پیکسل‌های انواع پوشش می‌باشد، لذا از شاخصی با عنوان شاخص جایگزین درصد پیکسل‌های مجاور یکسان^۳ در سطح کلاس یا همان نوع پوشش گیاهی نرم‌افزار می‌توان میزان اتصالات جنگل را برآورد نمود، استفاده شد. این شاخص بیان‌کننده میزان مجاورت پیکسل‌های مشابه از یک نوع می‌باشد.

$$PLAJ = \frac{\sum_{m=1}^m g_{mm}}{\sum_{k=1}^m g_{mk}} * 100 \quad \text{رابطه ۶}$$

- 1 - Total Core Area (TCA)
- 2 - De Clercq
- 3 - Percentage of Like Adjacencies

در رابطه بالا g_{mm} : تعداد مجاورت‌های پیکسل‌های لکه‌های پوشش گیاهی از کلاس‌های یکسان (m) بر اساس روش شمارش مضاعف^۱، g_{mk} : تعداد مجاورت‌های پیکسل‌های لکه‌های پوشش گیاهی از کلاس‌های متفاوت بر اساس روش شمارش مضاعف (های و یاما گوچی، ۲۰۰۷: ۷؛ مک گاریگال و مارکس، ۱۹۹۴: ۱۴۱) می‌باشد. در روش مضاعف برعکس روش شمارش ساده^۲، هر پیکسل مجاور دو بار شمارش می‌شود. شکل (۸) نتایج این شاخص را نشان می‌دهد.

ه) شاخص نسبت جوامع حاشیه رودخانه

$$RPI = \frac{r_7}{\sum_{m=2}^7 r_m} \quad \text{رابطه ۷}$$

در رابطه بالا r_m : تعداد شبکه‌های سلولی با پوشش گیاهی m ، در امتداد مسیر آبراهه، r_7 : تعداد شبکه‌های سلولی با جنگل جوامع حاشیه رودخانه‌های (سعدالدین و همکاران، ۲۰۰۵: ۱۵) می‌باشد.

نسبت جوامع گیاهی حاشیه رودخانه، معرف نسبتی از نواحی حاشیه‌ای رودخانه است که پوشش درختی دارد و به عنوان منبع مهمی برای کاهش اثرات منفی منابع آلوده‌کننده بر محیط زیست به شمار می‌رود. جوامع گیاهی حاشیه رودخانه، مرز بین اکوسیستم‌های خشکزی و آبی در طول آبراهه را نشان می‌دهد. اکوسیستم‌های خشکی و آبی بستر حیات موجودات مختلفی است که گیاهان و جانوران متنوعی را در خود جای داده‌اند (اعتماد و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۲).

در این تحقیق عرض مناسب برای حریم رودخانه بر اساس برداشت‌های میدانی و نیز یافته‌های سایر محققان تعیین شد. همچنین از بین دو نوع عرض (عرض ثابت و متغیر) برای حریم رودخانه، حریم با عرض ثابت انتخاب شد که اجرای آن آسان تر است و نیازی به حضور کارشناس در زمان اجرا ندارد. عرض حریم رودخانه ۲۵ متر از محور مرکزی رودخانه برای رودخانه با رتبه ۴ (اپین و همکاران، ۲۰۰۲، ۲۴) و ۳ انتخاب شد. برای رودخانه با رتبه ۲ عرض حریم رودخانه ۱۲/۵ متر در نظر گرفته شد. شکل (۹) نتایج شاخص نسبت جوامع گیاهی حاشیه رودخانه را نشان می‌دهد.

انتخاب سناریو یا سناریوهای برتر مدیریتی

گزینه‌ش بهترین طرح مهم ترین مرحله به‌شمار می‌آید، چرا که به نوعی نقطه اوج فرایند مدیریت جامع آبخیز را تشکیل می‌دهد (اوژن و همکاران، ۱۳۸۸، ۱۰). در این تحقیق معیارهای ارزیابی اثرات سناریوهای مدیریتی فقط از

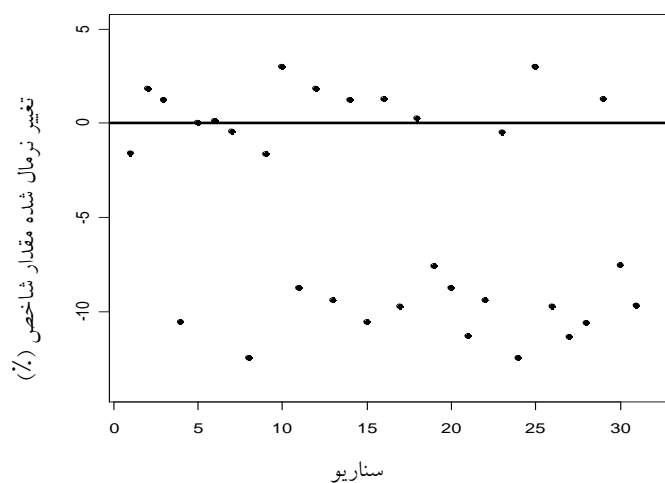
1 - Double-count
2 - Single-count

نوع اکولوژیکی می‌باشند. معمولاً بهترین گزینه مدیریتی دارای بالاترین امتیاز خواهد بود. جهت تعیین برترین و کاراترین سناریو، از بین سناریوهای مورد بررسی در آبخیز چهل‌چای، مقادیر هر یک از شاخص‌های مذکور در هر سناریو مورد بررسی قرار گرفت.

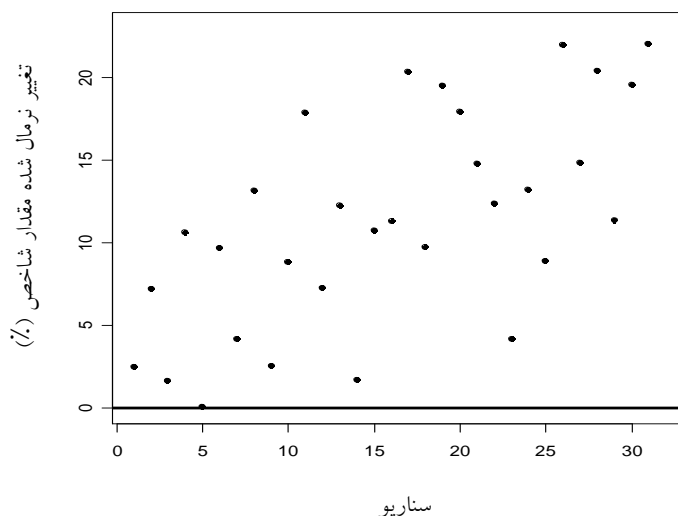
نتایج

نتایج تجزیه و تحلیل شاخص‌های اکولوژیکی برای سناریوهای مدیریتی مختلف در آبخیز چهل‌چای به ترتیب در شکل‌های (۵) تا (۹) ارائه شده است. تغییرات نرمال شده مقادیر شاخص‌ها بر حسب درصد نسبت به سناریوی ۱ به دست آمده است. بدین ترتیب مقادیر مثبت تغییر نرمال شده مقدار شاخص نشانه بهبود و مقادیر منفی آن نشان‌دهنده وجود اثر منفی اجرای سناریو مدیریتی می‌باشد

نتایج شاخص میانگین وزنی اندازه لکه پوشش گیاهی نشان می‌دهد، سناریوی ۱۱ (احداث باغ و آگروفارستری)، سناریوی ۲۶ (احداث باغ، آگروفارستری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) و سناریوی ۳ (آگروفارستری) به عنوان سناریوهای برتر می‌باشند (رجوع شود به شکل ۵).

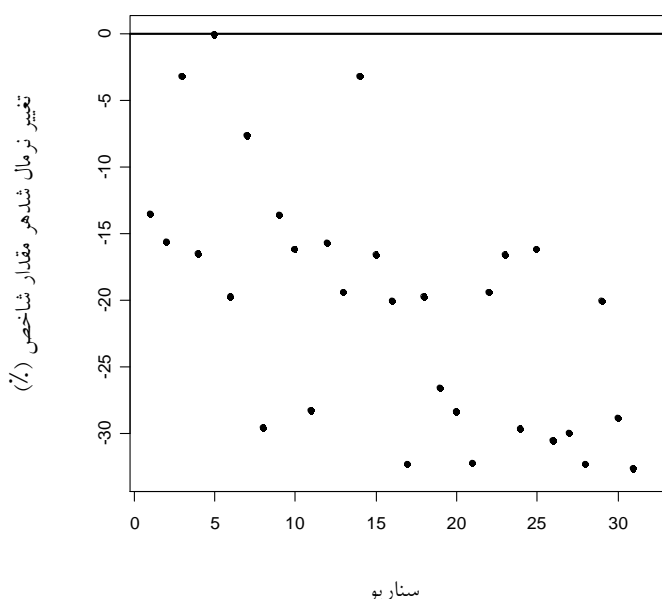
شکل ۵: تغییر مقدار شاخص میانگین وزنی اندازه لکه پوشش گیاهی در ۳۲ سناریو در آبخیز چهل‌چای

شکل ۶: تغییر مقدار شاخص وزنی مساحت پوشش گیاهی در ۳۲ سناریو در آبخیز چهل چای

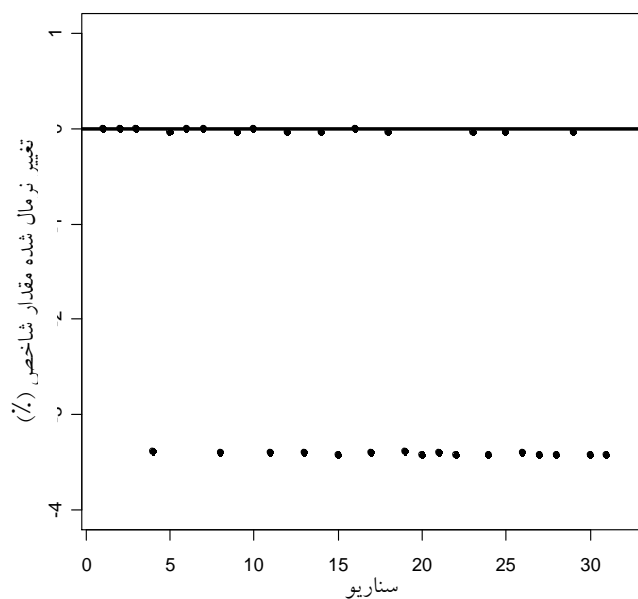
شکل (۶) نشان می‌دهد سناریوی ۳۲ (تراس‌بندی، احداث باغ، آگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، سناریوی ۲۷ (تراس‌بندی، احداث باغ، آگروفارستری، جنگل‌کاری) و سناریوی ۲۹ (تراس‌بندی، احداث باغ، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) به ترتیب به عنوان سناریوهای برتر از نظر شاخص وزنی مساحت لکه پوشش گیاهی می‌باشند.

بالاترین مقدار شاخص مساحت کل هسته در سناریوی ۱ (شرایط فعلی)، سناریوی ۶ (احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) و سناریوی ۴ (آگروفارستری) دیده می‌شود و کم‌ترین مقدار شاخص مربوط به سناریوی ۳۲ (تراس‌بندی، احداث باغ، آگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) می‌باشد (شکل ۷).

شکل ۷: تغییر مقدار شاخص مساحت کل هسته در ۳۲ سناریو در آبخیز چهل چای

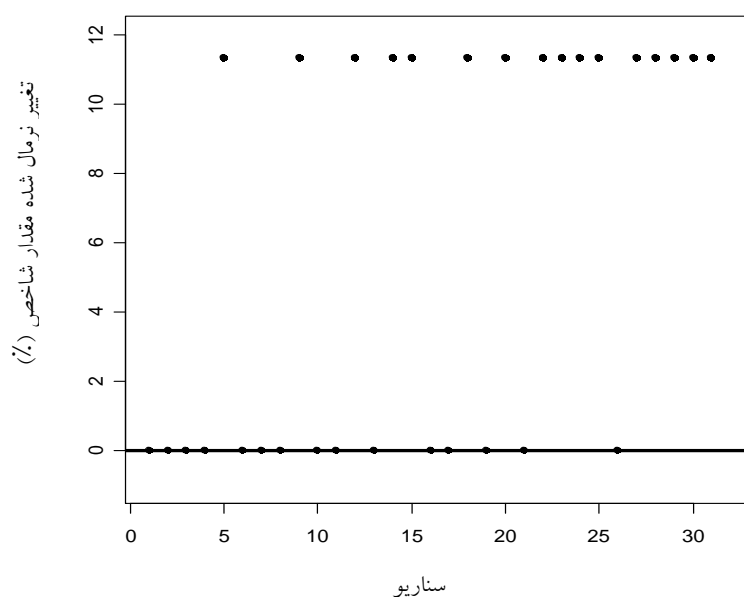
همان طور که شکل (۸) نشان می‌دهد، دسته سناریوهای ۱ (شرایط فعلی)، ۲ (تراس‌بندی)، ۳ (احداث باغ)، ۴ (اگروفارستری)، ۷ (تراس‌بندی و احداث باغ)، ۸ (تراس‌بندی و اگروفارستری)، ۱۱ (احداث باغ و اگروفارستری) و ۱۷ (تراس‌بندی، احداث باغ و اگروفارستری) به‌طور یکسان سناریوهای برتر می‌باشند. این در حالی است که دسته سناریوهای ۱۶ (جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، ۲۳ (اگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، ۲۵ (تراس‌بندی، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، ۲۸ (تراس‌بندی، اگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، ۲۹ (تراس‌بندی، احداث باغ، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) ۳۱ (احداث باغ، اگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) و ۳۲ (تراس‌بندی، احداث باغ، اگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) به‌طور یکسان کم‌ترین مقدار شاخص اتصال جنگل را به خود اختصاص داده‌اند.

شکل ۸: تغییر مقدار شاخص اتصال جنگل در ۳۲ سناریو در آبخیز چهل‌چای

نسبت جوامع گیاهی حاشیه رودخانه در سناریوهای ۳۲ (تراس‌بندی، احداث باغ، اگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، ۳۱ (احداث باغ، اگروفارستری، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، ۲۹ (تراس‌بندی، احداث باغ، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، ۲۵ (تراس‌بندی، جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) و

احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه)، ۲۳ (اگروفارستری، جنگل کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) و ۱۶ (جنگل کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) بالاترین مقدار را به طور یکسان به خود اختصاص دادند. کمترین میزان این شاخص به طور یکسان مربوط به سناریوهای ۱ (شرایط فعلی)، ۲ (تراسبندی)، ۳ (احداث باغ)، ۴ (اگروفارستری)، ۷ (تراسبندی و احداث باغ)، ۸ (تراسبندی و اگروفارستری)، ۱۱ (تراسبندی و اگروفارستری)، ۱۷ (تراسبندی، احداث باغ و اگروفارستری) می‌باشد. نتایج در شکل (۹) نشان شده است.

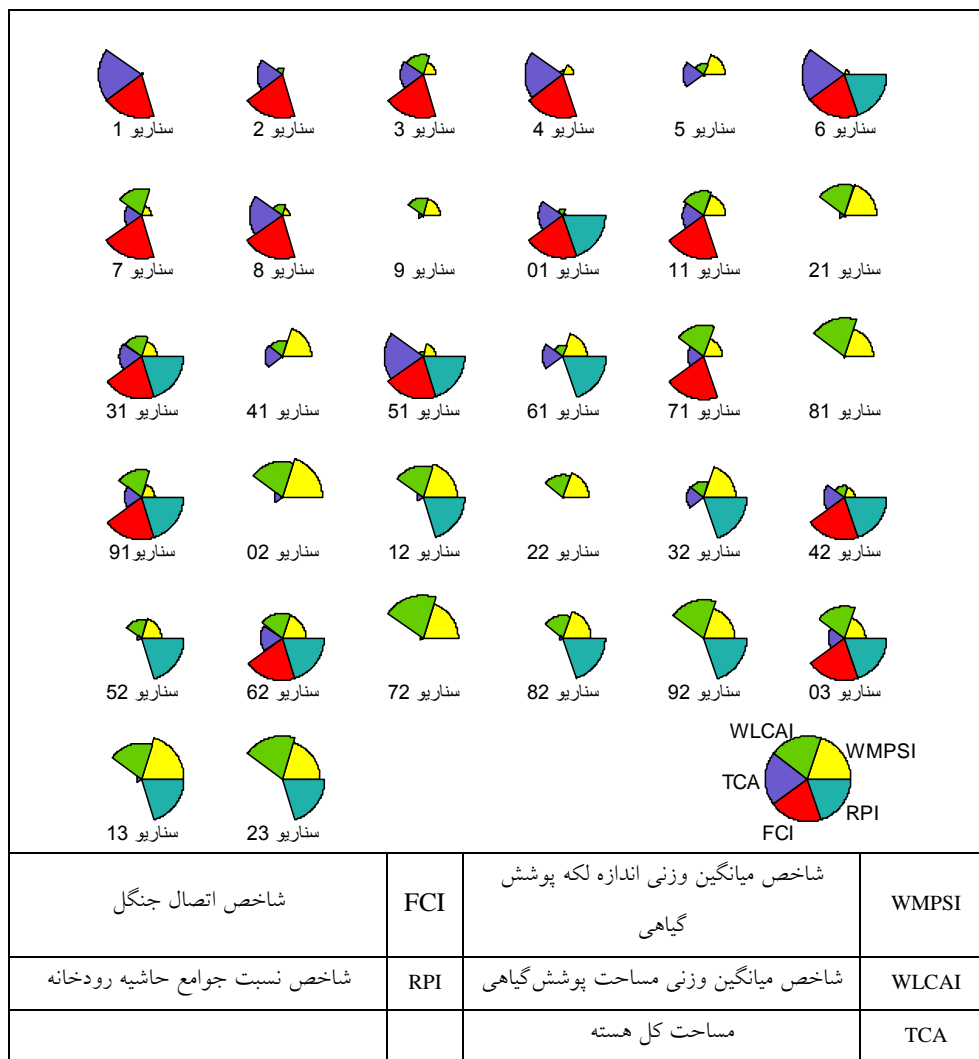

شکل ۹: تغییر مقدار شاخص نسبت جوامع گیاهی حاشیه رودخانه در تمام سناریو

جهت پیش‌بینی اثرات اکولوژیکی اجرای هر یک از سناریوهای مدیریتی در آبخیز چهل جای نتایج شاخص‌ها در هر سناریو به صورت مجموعه چند متغیره ترسیم گردید. برای معرفی رفتار همه متغیرها در مجموعه‌ای از اعداد از روش تجزیه و تحلیل گرافیکی داده‌ها از نمودار قطاعی استفاده شد. در نمودار قطاعی^۱، هر قطاع معرف یک متغیر است، به طوری که عدد صفر برای کمترین مقادیر (بدترین حالت) و عدد یک برای حداکثر مقادیر (بهترین حالت) در نظر گرفته شده است. شعاع نمودار سطح دستیابی به اهداف مدیریت با توجه به اثر شاخص‌ها، را مشخص می‌نماید (سعدالدین و همکاران، ۲۰۰۹: ۷).

در شکل (۱۰) نتایج شاخص‌ها نمایش داده می‌شود. در نگاه کلی به نمودارهای ترسیمی نشان می‌دهد که سناریوهای ۳۱، ۳۲ در دو شاخص (متغیر) مقادیر شاخص میانگین وزنی اندازه لکه‌پوشش گیاهی، شاخص وزنی مساحت پوشش گیاهی و همچنین سناریوهای ۶، ۱۰، ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۱۹، ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱ و ۳۲ از نظر شاخص نسبت جوامع گیاهی حاشیه رودخانه، عملکرد بهتری داشته‌اند و اهداف مدیریتی را بهتر می‌توانند برآورد

نمایند. سناریوی ۱ و ۶ از نظر شاخص (متغیر) مساحت کل هسته، شاخص اتصال جنگل رسیدن به اهداف مدیریتی را بهتر فراهم می‌نمایند.

شکل ۱۰: مقادیر شاخص‌های اکولوژیک برای ۳۲ سناریو مدیریت پوشش گیاهی در آبخیز چهل‌چای

بحث

مقادیر پنج شاخص مورد بررسی در این مطالعه در هر سناریوی مدیریتی پوشش گیاهی با هم متفاوت هستند که نشان دهنده تأثیرات متفاوت سناریوهای مدیریتی بر ویژگی‌های مختلف ساختار اکولوژیک آبخیز چهل‌چای می‌باشد.

باشند. نتایج قبل از وزن‌دهی و استانداردسازی نشان می‌دهد که اجرای فعالیت‌های مدیریتی مورد نظر در آبخیز چهل چای باعث افزایش تعداد لکه و جداشدگی پوشش گیاهی در هر سناریو می‌گردد. از بین فعالیت‌های مدیریتی پوشش گیاهی آبخیز، به ترتیب بیش‌ترین تعداد لکه‌ها، به فعالیت‌های جنگل‌کاری، تراس‌بندی، احداث باغ، آگروفارستری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه اختصاص دارد. همچنین بالاترین مساحت فعالیت مدیریتی به ترتیب مربوط به فعالیت‌های جنگل‌کاری، تراس‌بندی، احداث باغ، آگروفارستری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه می‌باشد.

بررسی‌ها در این تحقیق نشان می‌دهد که اجرای فعالیت‌هایی که منجر به افزایش تعداد لکه می‌گردد اثر منفی بر مقدار شاخص میانگین وزنی اندازه لکه‌پوشش گیاهی دارد، لذا نتیجه این تحقیق با تحقیقات انجام شده توسط سعدالدین و همکاران (۲۰۰۳: ۶)، سعدالدین و همکاران (۲۰۰۵: ۱۵) و ماتسوشیتا و همکاران (۲۰۰۶: ۱۰). مطابقت دارد. در این تحقیق موثرترین فعالیت بر این شاخص، مربوط به فعالیت جنگل‌کاری می‌باشد. با وجود مؤثر بودن تعداد لکه‌های پوشش گیاهی، در تعیین مقدار نهایی این شاخص اثر مقدار وزنی پوشش گیاهی را نیز نمی‌توان نادیده گرفت.

از آنجا که مقدار انرژی یا مواد غذایی در یک لکه متناسب با اندازه آن است لکه‌های بزرگ‌تر انرژی و مواد غذایی بیش‌تری خواهند داشت. در نتیجه، گونه‌های بیش‌تری از موجودات را نسبت به لکه‌های کوچک‌تر در بر می‌گیرند و نیز با افزایش لکه زنجیره غذایی بزرگ‌تر می‌شود. هر چقدر اندازه لکه پوشش گیاهی بزرگ‌تر باشد باعث بقای بیشتر جمعیت موجودات می‌شود (فارینا، ۱۹۹۸، ۲۳۵؛ پارکز^۱، ۲۰۰۳: ۱۰). هرگاه از اندازه لکه صحبت می‌شود در نظر گرفتن تنوع زیستی نیز در کنار آن مهم می‌باشد؛ به طوری که افزایش اندازه لکه، افزایش تنوع زیستی را به دنبال خواهد داشت (فورمن، ۱۹۹۵: ۱۰)، اما این رابطه همیشه خطی نمی‌باشد. سناریوهای برتر از نظر این شاخص به علت بزرگ‌تر بودن میانگین اندازه لکه پوشش گیاهی خصوصیات مثبت یاد شده مربوط به اندازه لکه را دارا خواهند بود.

اثر هر یک از سناریوها بر مقدار شاخص وزنی مساحت پوشش گیاهی به مساحت فعالیت یا فعالیت‌های مورد استفاده در آن سناریو و همچنین مقدار ضریب مربوط به هر فعالیت بستگی دارد (سعدالدین و همکاران، ۲۰۰۵: ۱۵). در این مطالعه اجرای فعالیت‌های مدیریتی باعث افزایش مقدار شاخص وزنی مساحت لکه پوشش گیاهی شده است. میزان تأثیر فعالیت جنگل‌کاری و سپس فعالیت احداث باغ بر این شاخص به ترتیب بیش‌تر از فعالیت‌های دیگر می‌باشد. از بین این دو، فعالیت جنگل‌کاری به دلیل بیش‌تر بودن مساحت و ضریب وزنی میانگین پوشش گیاهی فعالیت

مؤثرتر تلقی می‌گردد. همچنین، احداث باغ با وجود اینکه مساحتی کم تری از فعالیت ترانس‌بندی دارد اما در این شاخص نسبت به فعالیت ترانس‌بندی به دلیل ضریب وزنی پوشش گیاهی (α_m) بر تنوع زیستی تأثیر بیش تری دارد. افزایش مقدار این شاخص نشان‌دهنده نزدیکتر شدن شرایط آبخیز به شرایط طبیعی و نشان‌های از بهبود ساختار اکولوژیکی است (سعدالدین و همکاران، ۲۰۰۳: ۶).

عواملی که باعث افزایش جدادگی در سیمای سرزمین (حوضه آبخیز) می‌گردند، باعث کاهش مساحت کل هسته می‌شوند (تینکر و همکاران، ۱۹۹۸: ۱۳؛ ساندرز و همکاران، ۲۰۰۲: ۱۷). همان طور که در سابقه تحقیق ذکر شد، تحقیقات انجام شده به بررسی اثرات تخریب بر سیمای سرزمین اشاره داشتند و کم تر به اثرات فعالیت‌های مدیریتی در جهت بهبود شرایط آبخیز را می‌پردازند. در حالی که در تحقیق حاضر، اجرای فعالیت‌های مدیریتی جهت بهبود شرایط اکولوژیکی آبخیز چهل‌چای مطرح شده است.

علت به وجود آمدن جدادگی در حوضه مورد مطالعه به نحوه انتخاب پارامترهای مختلف در تعیین مناطق مستعد برای هر یک از فعالیت‌های پیشنهادی در حوضه بستگی دارد، به طوری که با توجه به محدودیت‌های موجود در آبخیز مورد بررسی منجر به افزایش لکه‌های پوشش گیاهی می‌شود. فعالیت‌های جنگل‌کاری و ترانس‌بندی باعث کم شدن مساحت کل هسته نسبت به سایر سناریوها می‌شود. نتیجه مطلوب این شاخص حاصل استفاده از فعالیت‌هایی است که کم تر باعث جدادگی آبخیز چهل‌چای گردد.

هر قدر اجرای فعالیت‌های مدیریتی باعث پیوستگی بیشتر پوشش گیاهی در حوضه گردد و تعداد لکه‌ها کم تر شود، مقدار شاخص اتصال جنگل بیشتر خواهد شد. اتصال جنگل در سیمای سرزمین باعث سهولت حرکت و پویایی حیوانات و گیاهان در زیستگاه‌های مجزا شده و در نتیجه بقای محیط زیست را به همراه خواهد داشت (کالینگ، ۱۹۹۶: ۱۹). در مجموع، اجرای بعضی فعالیت‌ها (جنگل‌کاری و احیاء جوامع گیاهی حاشیه رودخانه) در سناریوهای مدیریتی به علت افزایش تعداد لکه و در نتیجه افزایش جدادگی اثر منفی بر مقدار شاخص اتصال جنگل در آبخیز چهل‌چای دارد. این نتیجه با مطالعه انجام شده توسط (سعدالدین و همکاران در ۲۰۰۵) در آبخیز لیتل ریور مطابقت دارد.

افزایش شاخص نسبت جوامع گیاهی حاشیه رودخانه به دلیل آن می‌باشد که باعث بهبود شرایط اکولوژیکی آبخیز چهل‌چای می‌گردد. از جمله مزایای وجود جوامع گیاهی در حاشیه رودخانه می‌توان به حفظ کیفیت آب، تنوع

زیستی، کاهش اثر آلودگی آب، تأمین مواد غذایی، حفظ زیستگاه‌های ماهیان و حیات وحش (نیوسام^۱، ۲۰۰۱، ۶)، کنترل دمای آب، تثبیت کانال آب، کنترل فرسایش به وسیله تنظیم ذخیره رسوب، کاهش دبی اوج و تغذیه آب‌های زیرزمینی (فیشر^۲ و همکاران، ۲۰۰۰، ۷) اشاره نمود

نتیجه‌گیری

از آنجا که یکی از ابعاد مدیریتی آبخیز بعد اکولوژیکی آن است، لذا شناخت ساختار و عملکرد آبخیز از نظر اکولوژیکی ضروری می‌باشد. در این مطالعه به بررسی اثرات اکولوژیکی فعالیت‌های مدیریتی در آبخیز پرداخته شد. با توجه به این که مفهوم تنوع زیستی گسترده و پیچیده و اندازه‌گیری یا مدل‌سازی آن بسیار مشکل است، لذا از شاخص‌های مختلفی که قابلیت کمی شدن دارند استفاده شد.

این مطالعه در راستای اهداف مدیریت یکپارچه آبخیز صورت گرفته و قسمتی از یک طرح تحقیقاتی وسیع‌تر می‌باشد. با شاخص‌های ساختار سیمای سرزمین به بررسی اثرات اکولوژیکی اجرای سناریوهای مدیریتی در آبخیز چهل چای پرداخته شده است. با رویکرد سناریوسازی در مطالعه حاضر، اثرات اکولوژیکی سناریوهای مدیریتی پیش‌بینی گردید. بدین ترتیب به کمک این رویکرد برنامه‌ریزان و بهره‌برداران آبخیز قادر خواهند بود تا پس از آگاهی از نتایج اقدامات مختلف بر اساس اولویت‌ها و محدودیت‌های موجود قبل از انجام هرگونه فعالیتی و تحمل هزینه‌ها و پیامدهای احتمالاً ناخواسته، به انتخاب برترین سناریوها در بین سناریوهای ممکن نایل شوند. این امر امکان موازنه نتایج اکولوژیکی سناریوهای مدیریتی در کنار اثرات فیزیکی، اقتصادی و اجتماعی و در نتیجه فرصت انتخاب سناریوهای برتر با رویکرد مدیریت جامع را فراهم می‌نماید.

فعالیت‌های مدیریتی با در نظر گرفتن شرایط و پتانسیل آبخیز مورد مطالعه و نظرات کارشناسی انتخاب شدند. با در نظر گرفتن پنج فعالیت مدیریت بیولوژیکی ۳۲ سناریوی مدیریتی تدوین گردید و مقادیر پنج شاخص اکولوژیکی که هر یک به جنبه مختلفی از ساختار سیمای سرزمین مربوط می‌شود، تعیین گردید. تغییرات مقادیر پنج شاخص مورد بررسی در بین سناریوی مدیریتی یکسان نمی‌باشد که خود، متفاوت بودن تأثیر سناریوهای مدیریتی بر ویژگی‌های مختلف ساختار اکولوژیکی آبخیز چهل چای را نشان می‌دهد.

به طور کلی نتایج این مطالعه نشان داد که اجرای یک سناریوی خاص ممکن است بر بعضی شاخص‌ها اثر مطلوب ولی بر برخی دیگر اثر نامطلوب داشته باشد. مثلاً اجرای سناریوی ۴ که فقط فعالیت جنگل‌کاری را در بر می‌گیرد بر

1 - Newsom

2 - Fischer

شاخص وزنی مساحت لکه پوشش گیاهی اثر مطلوب و بر شاخص‌های میانگین وزنی لکه پوشش گیاهی، اتصال جنگل و مساحت کل هسته اثر نامطلوب (منفی) خواهد داشت. با بررسی بعد اکولوژیک آبخیز در کنار سایر ابعاد فیزیکی، اقتصادی و اجتماعی و انتخاب سناریوهای مدیریتی برتر، رویکردی همه‌جانبه و فرابخشی جهت رسیدن به اهداف مدیریت جامع حوضه‌های آبخیز و در نتیجه توسعه پایدار فراهم خواهد شد.

این مطالعه فقط به بررسی اثرات فعالیت‌های مدیریتی بر ساختار سیمای سرزمین می‌پردازد و پیشنهاد می‌شود که به کمک شاخص‌های عملکرد به بررسی اثرات آن‌ها بر عملکرد سیمای سرزمین در آبخیز چهل‌چای و ارتباط آن با ساختار نیز پرداخته شود. در صورت دسترسی به تصاویر ماهواره‌ای با قدرت تفکیک بالاتر جهت استخراج نقشه پوشش گیاهی و فعالیت مدیریتی دقیق‌تر موجود که مبنا و اساس این انجام مطالعه به شمار می‌رود تا احتمالاً دقت نتایج مطالعه افزایش می‌یابد. همچنین می‌توان مقادیر شاخص‌ها را در دوره‌های زمانی متفاوت گذشته نیز مورد بررسی و مقایسه قرار داد.

منابع

- اعتماد، و، فتحی، ج؛ صوفی، ح (۱۳۸۶)، «راهنمای پیشنهاد گونه برای حفاظت بیولوژیکی حاشیه رودخانه‌ها». چهارمین همایش ملی علوم مهندسی آبخیزداری دانشگاه تهران، صص ۱۶-۱.
- امیدوار، ک (۱۳۸۶)، «مقدمه‌ای بر آبخیزداری»، یزد، دانشگاه یزد.
- اوژن، م؛ جلالیان، ح؛ رستمی نژاد، ق؛ رستمی، ن (۱۳۸۸)، «مدیریت جامع‌نگری در مدیریت و برنامه‌ریزی حوضه های آبخیز»، پنجمین همایش علوم و مهندسی آبخیزداری (گرگان)، صص ۲۰-۹.
- آذری دهکردی، ف (۱۳۸۶)، «اصول اکولوژی سیمای سرزمین»، تهران، انتشارات اتحاد.
- رفاهی، ح (۱۳۸۵)، «فرسایش آبی و کنترل آن»، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- سازمان جهاد کشاورزی (۱۳۸۴)، «طرح جنگل‌داری چند منظوره، حوضه آبخیز مینودشت (چهل‌چای)»، شرکت مهندسان مشاور رواناب.
- سلمان ماهینی، ع (۱۳۸۵)، «معیارهای سرزمین و فرسایش پذیری به عنوان دو دسته نمایه کمی برای ارزیابی سریع اثرات طرح‌های توسعه»، *مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان*، شماره ۵۷، صص ۱۴۹ - ۱۳۹.
- غفاری، گ؛ صمدی، ز (۱۳۸۶)، «ارزیابی کارایی طرح‌های آبخیزداری انجام شده در حوضه آبخیزکن از دیدگاه مدیریت جامع منابع طبیعی»، چهارمین همایش علوم مهندسی آبخیزداری (تهران)، صص ۲۱-۸.
- قمی اویلی، ع؛ حسینی، م؛ متاجی، ا؛ اوجلالی، غ (۱۳۸۶)، «بررسی تنوع زیستی گونه های چوبی و زادآوری در دو جامعه گیاهی مدیریت شده در منطقه خیرودکنار نوشهر». *مجله محیط شناسی*، شماره ۶، ۴۳، صص ۱۱-۱.
- مثنوی، م؛ سلطانی فرد (۱۳۸۵)، «سرزمین پیچیده و پیچیدگی سرزمین (بررسی نقش پیچیدگی در پایداری سیستم‌های اکولوژیک)». *مجله علوم محیطی*، شماره ۲، صص ۲۵-۱۲.
- محمدی الوار، م (۱۳۸۹)، «ارزیابی سطح پذیرش و مشارکت مردمی سناریوهای مدیریتی در آبخیز چهل‌چای استان گلستان»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
- مصطفی‌زاده، ر (۱۳۸۷)، «ارزیابی تأثیرات هیدرولوژیکی چکدم‌ها به منظور تعیین و انتخاب مناسب‌ترین سناریوی سازه‌ای کنترل سیل (مطالعه موردی، آبخیز جعفر آباد استان گلستان)»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.

- Apan, A., Raine, S. R., Paterson, M. S., (2000 A), "Image analysis techniques for assessing landscape structural Change: A case study of the Lockyer valley catchment, Queensland" Proceedings of the 10th Australasian Remote Sensing and Photogrammetry Conference, Adelaide, 18. 438-455.
- Apan, A. A., Raine, S. R., Paterson, M. S., (2002), "Mapping and analysis of changes in the riparian landscape structure of the Lockyer valley catchment, Queensland, Australia", *Landscape and Urban Planning*, 24:43-57
- Bellone, T., Boccardo, P., Perez, F., (2009), "Investigation of vegetation dynamics using long-term normalized difference vegetation index time-series", *American Journal of Environmental Science*, 7: 460-466.
- Collinge, Sh. K., (1996), "Ecological consequences of habitat fragmentation: implications for landscape architecture and planning", *Landscape and Urban Planning*, 19: 59-77.
- Declercq, E. M., Vandemoortele, F., DeWulf, R. R., (2006), "A method for the selection of relevant pattern indices for monitoring of spatial forest cover pattern at a regional scale", *International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation*, 13: 113-125.
- Farina, A., (1998), "Principles and methods in landscape", *Ecology*, Chapman and Hall, imprint of Thomson science, 10: 223-236.
- Fischer, R. A., Martin, O. Ch., Fischenich, J. C., (2000), "Improving riparian buffer strips and corridors for water quality and wildlife", International Conference on Riparian Ecology and Management in Multi-land use Watersheds American. Water Resources Association, PP1-15.
- Forman, R. T. T., (1995), "Some general principles of landscape and regional ecology", *Landscape Ecology*, 10(3): 133-142.
- Gregersen, M. H., Ffolliott, F. P., Brooks, N. K., (2007), "*Integrated watershed management Connecting people to their land and water*", CABI, Cambridge University.
- Guo, L., (2006), "Analysis of spatio-temporal changes in the landscape pattern of the Taishan Mountain". *J. Mt. Ecol*, 6: 1 – 6.
- Heathcote, I. W., (1998), "*Integrated Watershed Management*", John Wiley & Sons, Inc.

- Hai, P. M., Yamaguchi, Y., (2007), "Characterizing the urban growth from 1975 to 2003 of Hanoi city using remote sensing and a spatial metric", *Forum Geografi*, 21(2):104 - 110.
- Ludwig, L., Starr, S., (2005), "Library as place: results of a Delphi study", *Medical Library Association*.
- Matsushita, B. Xu, M., Fukushima, T., (2006), "Characterizing the changes in landscape structure in the Lake Kasumigaura Basin, Japan using a high-quality GIS dataset". *Landscape and Urban Planning*, 10: 241- 250.
- Mcgarigal, k., Marks, b., (1994), "*Fragstats: spatial pattern analysis program for quantifying landscape structure (Version 2.0)*", States Department of Agriculture.
- Natuhara, Y., (2006), "Landscape evaluation for ecosystem planning". *International Consortium of Landscape and Ecological, Engineering and Springer-Verlag*, 9: 3-11.
- Newsom, A., Hershner, C., Schatt, D., (2001), "*Riparian forest buffer restoration targeting for the Rappahannock River Watershed*", Virginia Institute of Marine Science.
- Parkes, D., Newell, G., (2003), "Assessing the quality of native vegetation the habitat hectares approach". *Ecological Management & Restoration*.
- Pearson, S. M., Smith, A. B., Turner, M. G., (1998), "Forest Patch Size, Land Use, and Mesic Forest Herbs in the French Broad River Basin, North Carolina", *CASTANEA*, 14: 382-395.
- Pettorelli, N., Vik, J. O. Mysterud, A., Gaillard, J. M. Tucker, C. J. Stenseth, N. C. (2005), "Using the satellite-derived NDVI to assess ecological responses to environmental change", *ELSEVIER*, 20(9): 503- 510.
- Sadoddin, A. Sheikh, V. Mostafazadeh, R., Halili, M. Gh. (2010), "Analysis of vegetation-based management scenarios using MCDM in the Ramian Watershed, Golestan, Iran", *International Journal of Plant Production*.
- Sadoddin, A. R. A., Letcher. A. J., Jakeman. B., Newham, L.T.H., (2009), "Bayesian network modelling for assessing the biophysical and socio-economic impacts of dry land salinity management", *18th World IMACS / MODSIM Congress, Cairns, Australia*.
- Sadoddin, A. Letcher, R. A. Jakeman, A. J. and Newham, L. T. H. (2005), "A bayesian decision network approach for assessing the ecological impacts of salinity management". *Mathematics and Computers in Simulation*, 15: 162-176.

- Sadoddin, A., Letcher, R.A., Newham, L. T. H, (2003), "Assessing the ecological impacts of salinity management using a Bayesian Decision Network". www.iemss.org.
- Saunders, S. C., Mislivets, M. R., Chen, J., Celand, D. T., (2002)," Effect of roads on Landscape structure within nested ecological units of the Northern Great Lakes region, USA". *Biological Conservation*, 19:14-30.
- Sandrey, A. M. Bulger, M. S. (2008), "The delphi method: An approach for facilitating evidence based practice in Athletic training", *Athletic Training Education Journal*. 8:1-13.
- Tinker, D. B., Resor, C. A. C., Beauvais, G. P. Kipfmueller, K. F., Fernandes, C. I., Baker, W. L., (1998), "Watershed analysis of forest fragmentation by clear cuts and roads in a Wyoming forest", *Landscape Ecology*, 13: 149–165.